

de aktuelle sager og erfaring. Det er med dette in mente, at vi skal vurdere lovforslag nr. L 13.

Et af hovedmålene med de i L 13 foreslåede ændringer af loven om det videnskabetiske komitéssystem er at sikre kontinuitet i komiteernes arbejde.

Mod slutningen af en to gange 4-årig medlemsperiode står de regionale komiteer med udgangen af 2001 over for at skulle udskifte medlemmerne én gang for alle. Det er ikke hensigtsmæssigt set i lyset af de ovennævnte opgavers karakter. Både medlemmerne af komiteerne og de forskere, der ønsker at gennemføre et forsøg, har en interesse i den foreslåede model, hvor de fagkyndige henholdsvis læge medlemmer udpeges forskuddt. Derved sikres nemlig overførelse af viden og erfaring mellem de respektive udpegelsesperioder.

Det andet bærende element i lovforslaget drejer sig om udpegelsen af formand og næstformand for Den Centrale Videnskabetiske Komité. Et uafhængigt formandskab vil kunne sikre en retfærdig behandling af sager, der indbringes for Den Centrale Videnskabetiske Komité i overensstemmelse med god forvaltningsskik.

Socialdemokratiet kan altså give sin fulde støtte til forslaget, og vi ser frem til drøftelserne af den planlagte mere omfattende lovændring på området til næste år.

Tove Fergo (V):

Videnskabeligt holdbare landvindinger inden for biomedicin, som er til gavn for patienter, afhænger af, at der bliver gennemført uafhængige videnskabelige forsøg.

Alle er vi optaget af den biomedicinske udvikling med det ønske, at forskningen kan føre til bedre behandlingsmetoder og til mere effektiv medicin med få eller ingen bivirkninger.

For at nå disse mål er det nødvendigt at gennemføre forsøg med mennesker som forsøgspersoner. Om disse forsøg kan gennemføres, afhænger af, om der er mennesker, der vil deltage i forsøgsprojekter som forsøgspersoner. Loven vedrørende det videnskabetiske komitéssystem skal netop sikre, at mennesker, der bliver spurgt, om de vil deltage i et forsøg, kan tage stilling til det på et fuldt oplyst grundlag.

De regionale komiteer, som består af lægelige repræsentanter udpeget af Det Sundhedsvidenskabelige Forskningsråd og af læge medlemmer udpeget af amtsrådet, skal netop være forsøgspersonens garant for, at forsøget er videnskabeligt forsvarligt, og at den information, der gives

både mundtligt og skriftligt, indeholder alle de oplysninger, der er behov for, for at personen kan træffe beslutning om, hvorvidt vedkommende vil være med i forsøget, på et fuldt oplyst grundlag.

I dag skal vi behandle nogle mindre forslag til ændringer af loven. Der er, så vidt jeg kan se, tre hovedforslag i det.

Der er for det første de forskudte valgperioder. Det vil sige, at de lægeligt udpegede medlemmers valgperiode ifølge forslaget skal forlænges med 2 år, således at de lægelige medlemmer bliver udpeget 2 år inde i den kommunale valgperiode, og at de amtskommunale medlemmers valgperiode fortsat skal følge den kommunale valgperiode.

Det er sådan, at vi fra Venstres side ikke kan se, at der er noget behov for at ændre på udpegningsperioderne. I forvejen er det trangt for de læge medlemmer at være medlem af komiteerne.

Det er et utrolig vanskeligt stof at sætte sig ind i, og vi synes ikke, at det er hensigtsmæssigt at give de lægelige medlemmer en forhåndsplacering, sådan at de har overtag på forhånd, selv om det hele jo som udgangspunkt skal foregå i det bedste klima og i den bedste ånd, hvor man sætter sig om bordet og snakker sammen om de etiske aspekter i de forsøg, der søges godkendt.

Men vi synes ikke, at der er nogen grund til at ændre på udpegningsperioderne.

Det andet forslag går ud på at give forskningsministeren ret til at udpege formand og næstformand for den centrale komité, og her er det Venstres overordnede politiske holdning til forskning, at den skal være så lidt politisk styret som overhovedet muligt. I øjeblikket er det sådan, at komiteen – den centrale komité – udpeger deres formand og næstformand selv blandt deres medlemmer, hvoraf to er udpeget fra hver af de regionale komiteer, to af forskningsministeren og to af sundhedsministeren.

Vi kan ikke se, at der er noget habilitetsproblem i den forbindelse. Det er sådan, at når man som medlem af den centrale komité har en sag, der er en ankesag, der bliver behandlet på et komitémøde, så går vedkommende eller de to personer, der er fra den regionale komité, der har en ankesag på dagsordenen, lige uden for døren, mens den sag bliver behandlet. Det har ikke voldt problemer hidtil. Det tror vi heller ikke på at det kommer til i fremtiden, så vi kan ikke være med til en øget politisk styring og en centralisering af dette område.